

4. AKO SI PORADIŤ, KEĎ SA ŽIVOT PREMENÍ NA BÚRKU

Tí, ktorí niekedy zažili búrku na mori, by iste potvrdili, že nešlo o obyčajné vzrušenie a zábavu. V búrkach sa naučíme to, čo by sme nikdy v pokojných vodách kresťanského života nepoznali. Kresťanská viera nie je o pokojnom čakaní na to, až prídeme do nebeského prístavu, ale je to škola ako prežiť v rozbúrených vodách pozemského života. Náš dnešný text sa vzťahuje k zázraku, keď Pán Ježiš utíšil búrku počas plavby. V tejto situácii hrozilo, že všetci zahynú.

Lukáš 8:22-25 *V istý deň nastúpil on i jeho učeníci na loď; a povedal im: "Preplavme sa na druhý breh jazera." I odrazili od brehu. ²³ Ako sa plavili, zaspal. Tu sa na jazero spustila taká víchrica, že sa im naberala voda a boli vo veľkom nebezpečenstve. ²⁴ Pristúpili k nemu a zobudili ho slovami: "Učiteľ, učiteľ, hynieme!" On vstal, pohrozil vetru a rozbúrenej vode i upokojili sa a nastalo ticho. ²⁵ A im povedal: "Kde je vaša viera?" A oni si so strachom a údivom hovorili: "Čo myslíš, kto je to, že rozkazuje vetru i vode a ony ho poslúchajú?"*

Všetci vieme, že Ježiš je Pánom všetkého stvorenia. Rybári si uvedomili, že ich stav je beznádejný – išlo o život a preto volali „zomierame“. Na jazere nebolo miesto kam sa skryť alebo utiecť.

Pozrime sa na niekoľko ďalších skutočností, na ktoré až príliš často nemyslíme:

1. **Bol to Ježiš, kto ich do búrky zaviedol.** On sám povedal: „Preplavme sa na druhý breh jazera“. Či nevedel, čo sa stane? Vedel a to veľmi dobre. Učeníci boli skúsenými rybármi, ktorí jazero dobre poznali. Keď sa vydali na plavbu, búrka ich dost' zaskočila. Galilejské jazero je asi 20 km dlhé, 10 km široké a hlboké asi 40 metrov. Jeho hladina leží viac než 200 metrov pod morskou hladinou. Na východnej strane je jazero obklopené horami, ktoré majú nadmorskú výšku okolo 700 metrov. Keď sa vietor ženie z hôr na hladinu jazera, spôsobuje náhle a nebezpečné búrky. A práve to bola jedná z tých nečakaných búrok – hrôza, ktorá učeníkov tak nečakane vydesila. Pozrime sa teraz na niekoľko situácií, ktoré sprevádzajú búrku:

Búrka môže prísť nečakane a bez varovania. Denne vidíme v správach reportáže o obyčajných ľuďoch, ktorí ráno sadli za volant a cestou do zamestnania, na dovolenku a väčšinou bez vlastného pričinenia, sa v jednom okamžiku ocitli na nesprávnom mieste a domov sa už nevrátili. Nikto z nich nepočítal s tým, že práve tento deň bude ich posledným dňom. Stačí jediný okamih a všetko sa zmení:

Búrky sa veriacim nevyhýbajú. Búrka zaútočí na tých, s ktorými Ježiš je, rovnako ako na tých, s ktorými Ježiš nie je. Len preto, že je s nami Ježiš na jednej lodi, neznamená, že naša plavba bude bez nebezpečenstva. Niektorí veriaci reagujú slovami: „Áno, toto je pravda ale ja slúžim Bohu“. Sú presvedčení, že skrze službu si zaslúžia zvláštnu ochranu. Skúsenosť však potvrdzuje niečo iné:

Búrka prichádza na oddaných služobníkov, ktorí slúžia Kristovi. Opísaná búrka neprekvapila učeníkov preto, že boli neposlušní, ale práve preto, že boli poslušní. Ježiš im povedal: „Preplavme sa na druhý breh jazera.“ Oni poslúchli Ježiša a TO ich zavedlo do strašnej búrky! Keby len tušili, čo ich čaká, zrejme by zostali na brehu.

Pamätajme si, že poslušnosť voči Bohu nás pred skúškami neochráni – často je tomu práve naopak. Môže sa stať, že poslušnosť voči Bohu nás zavedie do samého stredu strašnej búrky. Ale poďme ďalej:

2. **Ježiš s nimi nastúpil na loď** a zaspal. Situácia by sa vyvíjala trochu inak, ak by im povedal: „*Bratia, blíži sa búrka, pripravte sa. Stojte na stráži, majte pod kontrolou plachty, všetko na palube pripevnite.*“ Ak by ich Ježiš uistil, že búrka bude síce hrozná, ale že všetko dobre dopadne, bola by celá situácia pre skúsených rybárov znesiteľná. Ale práve, keď potrebovali Jeho vedenie a uistenie najviac, Ježiš pokojne spal a nestaral sa o ich bezpečie! V takom prípade:

Búrka odhalí nakoľko dôverujeme svojmu Pánovi. V pokojných vodách sa väčšinou tvárime sebavedome. Naše správanie môže pôsobiť na ostatných že máme všetko pod kontrolou. Ved' aj učenici by malú búrku zvládli sami. Ovládali svoju loď v rozbúrených vodách ako profesionáli. Snáď aj v prvých chvíľach si hovorili: „*ďalšia*

búrka, to nejako zvládneme“ Ale táto búrka bola tak strašná, že poznali nedostatočnosť svojich síl. Táto búrka im ukázala, že všetky predchádzajúce skúsenosti a zručnosti ich od záhuby nezachránia. Stratili akúkoľvek nádej sami v seba a svoje schopnosti.

Búrka odhalí každý skreslený pohľad na Božie zaslúbenie. Učeníci zdesene volali: „Majstre, majstre, zomierame!“ Bohom zaslúbený Spasiteľ, tento Majster, bol s nimi na palube a predsa kričali hrôzou. Uvedomili sa, že prichádza ich koniec. Ježiš okríkol učeníkov, pretože ich prílišný strach vyjadroval nedôveru.

Strach a tomu zodpovedajúce reakcie nie sú vždy zlé. Primeraná miera strachu, pud sebazáchovy nás chránia od nebezpečných situácií. Strach nás môže vybudiť natoľko, že sme ochotní a schopní riskovať vlastný život a zachrániť život tých, ktorí sa v nebezpečnej situácií ocitnú.

Búrka ukáže aký skreslený pohľad máme sami na seba. Ak sa sústredíme len na problém a nebezpečenstvo, ktoré nám hrozí, môžeme zabudnúť na to, že Boh má všetko pod kontrolou. To je často dôvodom, prečo mu prestávame dôverovať. Učeníci mysleli predovšetkým na svoju záchranu. Určite si nehovorili: „Pokiaľ nebudeme z tejto búrky zachránení, zahynie s nami aj Mesiáš.“ Búrka ukáže, o čo v živote ide.

Búrka odhalí aký skreslený pohľad na Pána Ježiša a vieru máme. Údiv učeníkov odhalil, ako podcenili Ježišovu moc a silu. To isté robíme aj my, keď sa snažíme problém vyriešiť z vlastných síl. Náš skreslený pohľad na svoje postavenie je ako mraky, ktoré zatemňujú našu myseľ a my prestávame vidieť obdivuhodnú osobu Pána Ježiša Krista.

V čase najťažších skúšok je ľahké pochybovať o Božej láskyplnej starostlivosti o náš život. Boh často čaká na okamih, keď sme úplne bezradní, keď sme vyčerpali všetky svoje možnosti a začneme si uvedomovať, že len zázrak nás môže vyslobodiť:

1 Peter 5:6-7 *Pokorte sa teda pod mocnou Božou rukou, aby vás povýšil v určenom čase. ⁷ Na neho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.*

Preto sa počas skúšok a súžení vedome a s vierou uisťujeme, že Boh je zvrchovaný a skrze svoju lásku nás udržuje pri živote. Búrky nás majú naučiť, aby sme Pánovi dôverovali za každých okolností.

Dôverovať Bohu v krízach nie je bezcenná rada! Pokiaľ ste sa ešte nenaučili dôverovať Bohu vo všetkom, obzvlášť v zložitých situáciách a životných skúškach, mali by ste sa tomu učiť priebežne, pretože to je to, v čom máme rásť:

list Kolosským 2:6-8 *Ako ste teda prijali Krista Ježiša, Pána, v ňom žite: ⁷ v ňom zakorenení a na ňom postavení, upevnení vo viere, ako ste sa naučili, a vynikajte vo vzdávaní vd'aky! ⁸ Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol filozofiou a prázdny mánením, založeným na ľudských obyčajoch a na živloch sveta, a nie na Kristovi!*

3. **Čím lepšie poznáme svojho Pána, tým viac mu dôverujeme.** Otázka učeníkov: “Čo je to za človeka, že prikazuje vetru i vodám a poslúchajú ho?” je pre záchranu kľúčovou otázkou. Ježiš bol úplným človekom a úplným Bohom. Mal fyzické telo, ktoré bolo vyčerpané a preto zaspal, aj keď okolo zúrila búrka.

Židom 4:15 - 5:1 *Ved' nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; ved' bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu. ¹⁶ Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase.*

Na jednej strane nás Ježišova ľudskosť uisťuje, pretože s nami súcití, a na druhej strane nás jeho Božskosť povzbudzuje k dôvere, že On je všemohúci a je vždy pripravený konať v prospech nášho dobra. Jeden kazateľ raz povedal: “Keď si s Kristom na rovnakej lodi, môžeš sa usmievať aj počas búrky.” Iste v tomto prehlásení je časť pravdy, ale nemaľujme si kresťanstvo príliš ružovo. Počítajme s tým, že Ježiš búrku neutíši vždy. Niekedy sa loď na rozbúrenom mori potopí, aj keď Ježišovi úplne dôverujeme. Preto môžeme vyvodiť z toho dva závery:

- A. **Čím je búrka strašnejšia, tým viac môžeme Boha oslavovať,** keď mu budeme úplne dôverovať. Zázrak, ktorý sme spomínali nám ukázal Ježišovu moc nad prírodnými živlami. Čím lepšie Ho poznáme, tým viac si uvedomujeme, že mu môžeme dôverovať aj v najhorších krízach.

B. Čím viac v čase búrok dôverujeme Bohu, tým lepšie poznáme Ježišovu moc. Všimnime si, že učenci mali najprv strach z búrky, potom dostali strach z Ježiša. Ich strach bol zapríčinený zistením, akú silu a moc má nad strašnými živlami.

Ak skutočne a aktívne Bohu dôverujeme v súčasnom súžení, porastie aj naša viera. Pamätajte si, že nič nie je pre milujúceho Boha nemožné. Ak budeme poslušní, čím väčšia búrka a kríza nastane, tým viac môže byť náš Pán oslávený!